

SLOVENSKI NAROD.

Inšeracija vsak dan popoldne, izvenčni nedelje in praznike.
Inserat: Prostor 1 m/m × 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, nad to višino vsi oglasi 1 m/m × 54 m/m 1 K 50 v. Uradni razglasil in poslana ter notice isti prostor po 2 K, ženitne ponudbe in poroke paščalno 80 K. — Pri naročilih nad 10 objav popust.

Vprašanjem gledi inzerat naj se priloži znamka za odgovor.

Upravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna Tičarka" Knaflova ulica št. 8, priljubo. — Telefon št. 334.

Dr. Vladimir Ravnihar:

30. majnika 1917.

Od novega leta sem so se bili pričeli množiti glasovi, da pride do zasedanja državnega zbora. V pismeni zvezi smo bili s poslanci iz Trsta, Istre in Dalmacije zaradi čim tesnejšega združenja v dunajskem parlamentu. Do poslancev iz SLS se nismo bili obrnili, na eni strani smo smatrali, da morajo oni kot najmočnejša skupina dati iniciativno, na drugi strani pa smo se, kakor tudi kasneje v Jugoslovanskem klubu, držali taktike, da niti ne sме izgledati, kakor bi iniciativa izhajala od nas. V nasprotnem slučaju bi naša misel vsled užaljenega samoljubja morda celo naletela na odporn, s tem pa bi bila na škodi le stvar sama. Zato smo čakali, v časopisu pa propagirali misel skupnega nastopa.

Nekaj tednov pred otvoritvijo drž. zabora me je opolden pred hišo čakal dr. Krek, čeprav je tako naredil, kakor bi se bila srečala slučajno. Ogovoril me je. Govoril je kratko in aforistično, kakor je bila njegova navada. Položaj našega naroda zahteva enoten nastop v dunajskem parlamentu, zveza s Čehi, morda tudi s Poljaki, gre za vso našo bodočnost, za naš obstanek; zgodovinski moment je tak, da nas lahko vrže na to ali ono stran, pasivni ne smemo ostati, ker bi se zgodovina delala brez nas in v tem slučaju čisto gočovo proti nam. Povedal sem mu, da se v tem smislu že dopisujem s poslanci dr. Rybačem, prof. Spinčičem, don Blankinjem in dr. Vukotićem, da smo si glede enotne smeri jugoslovenske politike docela edini, gretorej le še za obliko. Samo en pomislek imam, kaj bo storil »on«, ne bo li dr. Šusteršič zoper izrabil trenutnega razpoloženja v svoje osebne namene ali pa celo skušal našo stvar zavoziti na stranski tir. »Ne bofte se, to prepustite meni, on je odigral ... torej o formalnosti se dogovorimo na Dunaju, s temi besedami se je poslovl. O sestankih v Trstu ter o naši zvezzi z Jugosl. odborom v Londonu mu nisem razdelil nčesar.

Malo dni pred odhodom na Dunaj je načelstvo narodno-napredne stranke formalno odobrilo moj vstop v skupen klub ter sklenilo rezolucijo, ki so že preludirale majinski deklaracijo. Niso sicer tako pregnantno izražale iz deklaracije zvezne misli. Tega tudi niso mogle stortiti, ne da bi jih prejudicirale, kajti čisto gotovi vendar nismo bili, bode

li prišlo do zvezze in na kateri podlagi.

In res prišel na Dunaj, bili smo — nepripravljeni. Vedeli smo vsi, da nekaj moramo storiti, da narod naravnost pričakuje odločne in odločilne besede. Dalmatinčci so bili nezaupni. Prišli so do mene s »Slov. Narodom« v roki, ki so bile v njem natisnjene rezolucije našega načelstva, če da bi se na tej podlagi dalo kooperirati. Ni trajalo dolgo, da smo se zedinili. Dosedanji klubi (Dalmatinski klub, Narodni klub, Slovensko-hrvatski klub) ostanejo, tvorijo pa med seboj zvezdo pod enotnim vodstvom. Na ta način si klubi za vse možnosti ohranijo svojo samostojnost. Z dr. Rybačem (dr. Gregorin je bil že od spomladi 1917 v inozemstvu član Jugosl. odbora) sva pristopila Narodnemu klubu (Laginja, Spinčič). Po sklenjenem sporazumu v »naprednem« bloku smo sporočili Slov.-hrvatskemu klubu, ki je mej tem zboroval, da smo pravljeni na skupno zborovanje.

Šlo je z neverjetno naglico, vsi so bili prožeti ene želje in volje. Drug za drugim smo priglašali svoj pristop novi zvezzi. Ime ni delalo težav. »Jugoslovenska zvezda«, »klub Jugoslovenov«, dokler se nismo ustavili pri — Jugoslovenskem klubu. Dasi je prodrla misel, da tvorijo novo zvezdo dosedanji klub, ne njih posamni člani, vendar odslej ti klubni niso več funkcijonalni. Vsi smo se smatrali solidarne člane novega združenja. Pravil si nismo dali nobenih. Svoj statut smo zrli v komunikeju, ki smo ga namenili javnosti in ki smo ga nameravali podati kot posebno deklaracijo prihodnjega dne v parlamentu. Tudi s tem smo bili hitro gotovi. Prvotno besedilo, ki je bil predložil prof. Jarc, se je tekoma razprave precej izpremenilo. V debatu je posegel tudi dr. Šusteršič. Govoril je prav radikalno, kakor da je hotel nekoga preprati. Njegove besede niso našle odmeva, pustile so nas hladne, zaupal mu ni nihče, vsi smo imeli utis, da govorovi prislije, da le napravljajo »gute Miene zum bösen Spiel«. — Spodnjo je delal »okvir habsburške monarhije«. O tem je bilo težavno razpravljati. Mnogi še niso bili na tem, da bi se jim moglo natočiti Čstega vina; niti tega nismo mogli povdarjati, da je to le taktična poteza, da je treba zatočivom krogom nasuti peska v oči, da je našim nar. nasprotnikom s tem iz-

vito iz rok najmočnejše orožje proti nam. Odločilo je poročilo, da ima Češki svaz v svoji izjavi enak odstavek. Priznati je treba, da jih je bilo tedaj še več med nami, ki so ga vzeli za čisto zlato. »Hrvatsko državno pravo« smo vzprejeli brez pridržka. Ž njim smo se enakovredne stavili ob stran Čehom in Poljakom, ž njim smo namerjali podati dokaz, da v deklaraciji Izraženi postulat ni zgrajen v oblike, temveč imamo tudi mi zanj realen državno-pravni temelj.

Kakor Čehi, smo sporočili predsedstvu zbornice in vladu, da name ravamo drugi dan ob otvoritvi zasedanja podati svoje izjave. Vlada je bila konsternirana in ministriki predsednik Clam-Martinic nas je skušal pregovoriti, da bi svoje izjave vsaj zapostavili v čas po prestolnem govoru. Od tega so si avstrijski državniki v svoji naivnosti mnogo obetali, menda celo to, da se potem zadovoljimo z obetano »ravnopravnostjo«. Ostali smo trdni in neomajni kljub grožnji, da razpusti parlament. Da bi se po usodi, ki je bila doletela grofa Stürgkhha se našel ministriki predsednik, ki bi si upal poslati parlament domov, to je bilo izključeno ...

Deklaracija, ki jo je prečital načelnik jugoslovenskega kluba v srbo-hrvatskem jeziku in v nemškem prevodu, je vplivala senzacionalno i v parlamentu i izven njega. Tako viada, kakor naši protivniki so bili enodušne misli, da terjamo nekaj nemogočega, neizpolnilivega, da taki ideologiji (Seidler) avstr. državniku sploh ni mogoče slediti; urešnjenje takih zahtev bi pomenjalo razpad monarhije, poleg tega, da bi se urešnjenje dalo doseči le po krvavi mesčanski vojni. S temi besedami naj je pozdravil tudi tedanji dež. predsednik kranjski grof Attems, ko sva pri njem nekaj dni kasneje s posl. Gostinčarjem skupno interveniral v neki zadevi. Glas se mu je tresel razburjenia in jeze. Odgovarjala sva mu smehljava ter mu ironično doka zovala, da bi bila točna izpolnitve zahtev še edina rešitev za državo, seveda, ako bodo pametni ...

Naivejši učinek je napravila de klaracija v našem narodu samem, zlasti v njega slovenskem delu. Da je bila samo rešilna bilka, ki se je je oprijemal utopljenec, bi reknel pre malo. Bilo je geslo njegovemu političnemu ravnjanju. Bila je izhod iz povečini podzavestnega koprnenja in poželjenja. Bila je uteha za pre stane stoltečne bolesti, za vse poniževanje in trpljenje. Vstajenje naro-

čeveška socialna morala se tiče pred vsem živil, našega razmerja do živil. Ce bi bili obzirni le proti mrtvimi, a grobi proti živil, bi človeška morala nikoli ne napredovala.

Ko zastopam pravico živil, pa je seveda ne jemljam mrtvih. Spričo veličanstva smrti molče strasti. Kdor bi spomin pokojnikov, ko so še na parah, ko jim na grobu ni zrastla niti ena bilka, poli s strupom so vratila ali iz nestvarnih nagibov in strastno brskal baš po naislabših straneh njihovega življenja, temu bi vsi živi to hudo zamerili.

Istotako na moramo zameriti, če človeka ob njegovi smrti brž proglaše za — svetnika, za ideal. Pokojni profesor O. je bil, kakor vedo vse, ki so mogli opazovati njegovo šolsko delo, eden izmed prav slabih učiteljev zgodovine. Toda v nekem njezinem nekrologu smo čitali, da je bil izvrsten učitelj. Takrat sem rekel, da so nekrolozi pravili pomleti na istino. Ce bi bili pisali, da je bil marljiv, delaven in dober Slovak ter koristen pisatelj, bi bili pisali resnice.

To sta dva ekstrema, ki sta enako nedopustna ob očitnih grobo-

»Slovenski Narod« volja v Ljubljani in po pošti:		V izvenčni:	
celoletno naprej plačan	K 180—	celoletno	K 240—
polletno	90—	polletno	120—
3 mesečno	45—	3 mesečno	60—
1	15—		20—

Pri morebitnem povračaju se ima daljša naročinska določat.

Noci naročniki naj posijojo v prvč naročino vedno **20.5.** po nakaznicu.

Na same pismena naročila brez poslatve denarje se ne moremo ozirati.

Uradništvo »Slov. Naroda« Knaflova ulica št. 8, L. nadstropje
Telefon št. 34.

Dopolne spremena le podpisane in zadostne izrekovane.

Rekord na vrati.

Posamezna številka velja 1 krona.
Poštnina plačana v gotovini.

državi, ki je ne damo več pardona. Ž njo smo pritegnili v to borbo naročovo maso, ki je zoper nam dala zaslomo na ven in na znotraj. Za široko zgodovino jugosl. naroda pa bo majniška deklaracija ostala, ob nje ga najkratčejšem trenutku izvršena v vseskozi posrečena, — taktična poteza.

Kako se pri nas delajo zakoni.
(Iz pravniških krogov.)

V »Uradnem listu« dne 17. aprila t. l. je bil objavljen začasni zakon o proračunske dvanaestinkah za mesec september, oktober, november in december 1919, januar, februar, marec, april in maj 1920 in o najnujnejših fiskalnih odredbah. K temu začasnemu zakonu je izdal minister za finance pravilnik z dne 16. aprila.

Po članu 18. začasnega zakona stopi le-ta v veljavo po razglasu v »Službenih Novinah«. Razglasen je bil v »Službenih Novinah«, izdanih dne 6. aprila t. l. in je torej stopil tem dnevnem v veljavo. To določilo, kdaj da stopi zakon, veljavo za Slovenijo, v veljavo, je pa v dijametralnem nasprotju z določili naše vladne iz revolucionarne in pozneje dobe.

Naredba poverjeništa za pravosodstvo z dne 31. oktobra 1918 določa namreč, da so vse uradne objave v Sloveniji obvezne z dnem priobčitve v »Uradnem listu«. Slično določa tudi naredba poverjeništa za notranje zadeve z dne 17. decembra 1918 »Uradni list« štev. 203. Ti naredbi doslej še nista bili preklicani in v smislu teh naredb stopil ta začasni zakon v veljavo z dne 17. aprila t. l., odnosno pravilnik z dne 11. majnika t. l. Sicer smo pa mnenje, da bi se moral pri tako daleko segajočem zakonu, kakor je le ta, določiti daljši termin, to pa zategadelj. da ga morejo do tedaj, ko stopi v veljavo, proučiti finančne in davčne oblasti, katerim ga je izvrševati, nadalje pa sodniki, odvetniki in notarji, ki imajo baš v pristojbinskih zadevah načevč posla.

Naredba poverjeništa za pravosodstvo z dne 31. oktobra 1918 »Uradni list« št. 6. pa končno tudi določa, da ostanejo vsi dosedanji zakoni in vse dosedanje naredbe še na dalje v veljavi, v kolikor ih Narodna vlada SHS v Ljubljani ne spremeni. Slično določa tudi naredba poverjeništa za notranje zadeve z dne 17. decembra 1918 »Uradni list« štev. 203. Ti naredbi doslej še nista bili preklicani in v smislu teh naredb stopil ta začasni zakon v veljavo z dne 17. aprila t. l., odnosno pravilnik z dne 11. majnika t. l. Sicer smo pa mnenje, da bi se moral pri tako daleko segajočem zakonu, kakor je le ta, določiti daljši termin, to pa zategadelj. da ga morejo do tedaj, ko stopi v veljavo, proučiti finančne in davčne oblasti, katerim ga je izvrševati, nadalje pa sodniki, odvetniki in notarji, ki imajo baš v pristojbinskih zadevah načevč posla.

Pravilnik gre torej daje nego začasni zakon: Dočim ne govori zakon o povračaju odstotnih pristojbin, nekaj pa moramo že tu prifiti. Dosedanji pristojbinski zakon, ki je v Sloveniji v veljavi, je tako sestavljen, da ščiti državo vsake zrube na pristojbinah!

Toliko v formalnem oziru. Oglejmo si pa še podrobno pristojbinska določila v tem začasnem zakonu.

Clen 11. določa, da se vse stvari, le-te, vstevne in odstotne kolektivne pristojbine po zakonu o kolkovnih pristojbinah, ki veljajo v Sloveniji, zaračunajo za 100%. Izjemoma pa se povračuje namesto za 100% v Sloveniji in Dalmaciji za 400% sodne pristojbine po tarifni postavki 16. d. to so pristojbine (kolkov) za predloge na vns v trgovinski register.

V Sloveniji poznamo stalne, le-te, vstevne in odstotne pristojbine, ne pa odstotnih kolkovnih pristojbin po zakonu o kolkovnih pristojbinah. Pravilnik, ki se je izdal v dodatek temu zakonu, in ki je jasno značilno, obsirnejši, kakor zakon, pa pravil v členu XXIII., da se predpis člena 11. tiče brez razlike vseh pristojbin, navedenih v vseh osnovnih pristojbinskih zakonih, kakor tudi v vseh naknadnih spremembah in dopolnitvah teh zakonov.

Pravilnik gre torej daje nego začasni zakon: Dočim ne govori zakon o povračaju odstotnih pristojbin, nekaj pa moramo že tu prifiti. Navedeni v zakonu, ukazuje pravilnik tudi povračanje vseh pristojbin.

Na dani na leži, da pravilnik sam na sebi ne more uveljaviti povračanja pristojbin, temveč le zakon, ki je bil vpisjet v parlament!

Clen 12. določa, da se morajo odslej v vseh primerih, navedenih v čl. 4. pristojbinskega zakona iz leta 1850, vse pristojbine — v kolikor in v gotovini — plačevati takoj ne glede na to, kolik je znesek.

Sedaj še veljavni pristojbinski zakon iz leta 1850, določa, da se v

Mnogi bodo proti objavi korespondenči zlasti radi tega, ker se oni, ki v korespondenci na njih pada kak madež, ne morejo braniti, če so že umrli. Na to pa odgovarjam: Zato pa bomo tudi take očitke, dokler prihajajo z ene strani, jemali vedno s pridržki: pridejo na dan še druge korespondence, ki bodo stvar pojasnjene še z druge strani.

V korespondencah vidi literarna zgodovina znamenit vir za svoje delo. Literarna dela so često v takoski zvezi z življenjem pisateljev, da nam jih brez tegata ne moremo.

Zato mislim, da se mora korespondenca pisateljev na vsak način obdelovati. Priobčuje se pri vseh kulturnih narodih: gre kvečemu za to, kje se kakšno pismo pridobi, ali v popularnih publikacijah ali v Akademiskih.

Ko sem čital dr. Tavčarjevo trditev, da sodijo pisma pisateljev le tedaj v javnost, če nam kažejo pisatelja v zlati knjiži, sem se spomnil bor, ki jih je imela slovenska moderna pred 25 leti, ko se je lotila istine, pa naj si je pri tem bilo videti koga v zlati, sliki ali katem

pravnih poslik morajo kolkovati. Ljutine in vloge s kolkom tdel, če kolkovina ne znača več nego 50 K. če je značala več, se je pa odmerila pri davčnem uradu in tam vplačala.

Clen 12. pa je naravnost netvedljiv, če se se vpoštevajo sedanje razmere v Sloveniji. Naivečji kolek, katerega imamo na razpolago, znaša 10 K. V zadnjih dneh pa so bili v prometu samo kolki po 2 K in 3 K.

Vprašamo tdel, kako se naj kolkujejo listine, ki so kolkovati z višjim kolekom nego za 50 K. če nismo kolek na razpolago?

Finančna oblast ti bode odgovorila: Pa pojdi k davčnemu uradu, pri katerem boš kolkovino neposredno vplačal. Dobro, prav tako!

Po pristojbinskem zakonu se morajo take listine kolkovati, predno so od strank podpisane, drugače zapadeš globi.

Upoštevajmo sledenje: Stranka pride k notarju proti 6. popoldne, ter zahteva zapis nujnega neodložljivega notarskega akta, katerega je treba kolkovati s kolkom za 608 K. Ker kolkov na 10 K normalno ni v prometu, treba je kolkovino vplačati neposredno pri davčnem uradu in to še predno podpiše stranka listino.

Davčni urad ne posluje v tem času. Stranka, če tudi je morebiti več ur hoda oddaljena od davčnega urada, mora priti še enkrat k notarju, da zadosti najprvo pristojbinski dolžnosti, potem pa še le podpiše listino.

Vsled tega, ker se zadeva zaradi kolkovanja ni mogla pravočasno urediti, pa mora še stranka trpeti veliko gmotno škodo, ki se ne da povrniti.

Ker se pa držimo edino pravilnega stališča, da so uradi zaradi strank, ne pa stranke zaradi uradov, bi morali, da stranka ne trpi škodo, davčni uradi poslovati v permanenti, tedaj tudi pozno v noč. Zato bi se

moralo pa osobje pri davčnih uradu izdatno pomnožiti, če hoče zadostiti temu poslovanju. Pomnožitev osoba pa pomeni novo obremenitev državne blagajne, kar se da zaprečiti, če ostane pri starih dobrih pristojbinah določilih, pri katerih država nikoli ni trovela škoda na pristojbinah.

Ravno to velja, če je treba sestaviti tako listino ob nedeljah ali praznikih, ko ne posluje davčni uradi. Kako pa se naj postopa do tem določilni v kraju, kjer ni davčnega urada, recimo v Radečah ali na Vrškem?

Ce pride k notarju v Radečah delat stranka ženitno pogodbo, bo moral notar najprvo sestaviti pogodbo, potem jo pa s kolkovino poslati davčnemu uradu na Krškem, stranke pa napotiti, da se zaradi podpisa listine oglašio zopet čez nekaj dni pri njem. No, stranke se bodo lepo zahvalile za to, da se jim napravijo nepotrebna pota in nepotrebni potroški.

Kakor se nam je reklo, pa se je neki davčni urad že protivil in odklonil plačilo kolkovine v gotovini, ker se je skliceval na to, da se mora pristojbina vplačati v kolikih. Jasno je, da se bo notar desetkrat premisli, dati podpisati listino strankam, predno je zadostil pristojbinski dolžnosti, ker ga zadene v tem primerljiju globa, ki utegne več značati, nego ves njegov zasluzek.

Iz tega sledi, da je to določilo neizvršljivo in neizvršljivo, da ogroža, če ne onemogočuje ves javni promet, strankam pa prizadeva nepotrebno zamudo časa in stroške, včasih pa še nepovračljivo gmotno škodo.

Iz javnih ozirov je tedaj nujno potrebno, da se to določilo takoj razveljavlji in da ostane pri starih pristojbinskih določilih!

IV. agrarnej minister P. Š. E. K. Poleg tega je »Pravo lidur pridlo s predlogom, da naj bo za predsednika izvoljen hrak Slovák, da bi se tako tudi na zunaj pokazala čehoslovaška enotnost.

Nemcem se ni postrečilo sestaviti blok nemških meščanskih strank, ker se nemška delavška stranka ni pridružila temu bloku. Vsled tega so ostale nemške meščanske stranke napravile brez nje »Parlamentarno zvezo«. V tej zvezi so nemški agrarci, krščanski socialisti, nacionalci in naprednjaki. Klub nemške nacionalne delavške stranke pa hoče zbrati

glasove vseh nemških strank v čehoslovaški republiki za pravico Nemcem do samoodločbe. Ta boj nosijo na svoj prapor zapisan vse nemške stranke, da tudi z gotovimi omembovi. Pri tem pozabljajo Nemci, da za te vrste načrte danes niso dan po godi. Napačno bi bilo, če bi se hotela vsled dejstva, da se Nemcem ni posrečilo sestaviti enotnega bloka, češko stranke udajati radosti. Sklen nemških socialističnih demokratov je pred vsem taktične važnosti, ker računajo s tem, da bo čehoslovaška socialistična demokracija podpirala nekatere nemške nacionalne zahteve.

četru naj skrbijo sa te vasi. — Nato preide zbornica na dnevni red, na točko: debata o deklaraciji vlada. — Kot prvi govornik povzame besedo poslane Narodnega kluba Karibum Segvád. V sabotki svojega govora pravi, da je Narodni klub že od pridetka delil za sporazumno delo vseh strank v parlamentu. Ta delo pa je bilo kmalu prekinjeno, toda hvala Bogu, Jugoslavija zarači tega ni uprapačena. Na poedine točke vladne deklaracije se govornik ne ozira: opozori pa na nedostek v izjavi, da namreč vlada ni ispregovrila niti o jedraskem vprašanju. Kontradicija vlada se je sestavila tudi zaradi tega problema. O jedraskem vprašanju je ministriki predsednik Nitti v italijanskem parlamentu govoril cele tri ure. V vladni deklaraciji pa o tem važnem vprašanju ni niti besedice. Ta nedostek vladne deklaracije bo nemško dirnil prebivalstvo v Primorju. Govornik zahteva, da predsednik obvesti narodno predstavništvo, kako stoji to vprašanje. — V imenu socialističnega kluba povzame besedo poslane Korča in opomni, da je vladna deklaracija neobično nekonkretna. O starih, ki so za nas življenskega pomena, ne vsebuje nobene besedice. Vse kaže, da vlada namerava predložiti narednemu predstavništvu gotov načrt ustave. Ako vlada to res namevera, potem to znači, da se vlada načrta, da bo dobila pri prihodnjih volitvah vedno in da bo mogla svoj sporazumi načrt ustave predložiti tudi konstituenti. Veliko pa je vprašanje, ali bodo ta sporazum obdravali tudi volilci. Vlada ni upravičena, napritti konstituenti svoj načrt ustave, kazaj o tem vprašanju mora odločiti ustavotvorna skupščina sama. Za nas je glavno, da pridemo enkrat do volitev. — Govornik se je na to bavil s onim mestom v deklaraciji, kjer se govorí o vzdrževanju miru in reda v državi. Zdi se mu, da se temi besedami vlada nekaj prikriva in da se ni izrazila dovolj točno. Govornik meni, da se on zelo dobro vede, kako stoji stvar. Z besedami »vzdrževanje miru in reda v državi« se skriva pokret proti komunistom in proti delavstvu sploh. Govornik pravi, da je vedno obojčil komuniste, ki so s svojim brezumnim delovanjem postali zavezniški reakciji. Nevarnost komunizma v naši državi je zelo pretirana. Delavstvo je doprinehal vse, kar je moglo za ujedinjenje in sedaj ne zasluži, da se kaznuje z izjemnimi zakoni. — Govornik se na to obširno bavi s dogodki v Suboticu. Prvotno je izjavil, da je bil takoj po zasedbi Kijeva pripravljen k pogajanjem s sovjetsko Rusijo, da pa je ruska prostočefija ob Berezini to prepričila.

LDU. Moskva, 28. maja. (DKU.) — Brezjično. Frontno poročilo z dne 27. t. m.: Na zapadni fronti so prodrie rdeče čete 40 vrst vzhodno od Szwenzianja. Dalje južno je bil razbit trdovratični odpor sovražnikov in zaseden je bil Budslav. Prodiranje se nadaljuje. Zasedenih je mnogo krajev južno - zapadno od Shodškega. Dne 25. maja je bil osvojen Borysow.

LDU. Washington, 27. maja. (D. kor. urad. — Reuter.) Utemeljujoč svoj veto proti separatnemu miru z Nemčijo izjavila Wilson, da bi predlagani način, skleniti z Nemčijo mir, pustil na časti Zedinjenih držav in ameriškem junashtu neizbrisu manjši. Wilson se o svoji nameri glede versailleske pogodbe ni izjavil, rekel pa je, da vsebuje mirovna pogodba važno izjavo, katere ni v predlogu, ki ga je Kongres sprejel. S tem, da so Zedinjene države odklonile mirovno pogodbo, so izjavile, da hočejo zasedovati posebno politiko in se pečati z onimi interesni stvarmi, ki se tičejo samo Amerike.

ad Poljsko - boli

LDU. Rotterdam, 28. maja. (D. kor. urad. — Reuter.) Wilsonova poslanica glede prevzetja nemškega mandata je po newyorških poročilih zadela v reprezentacijski zbornicu na tolk odpor, kakršnega še ni doživel Wilsonov predlog. Senator Smoots je rekel, da bi bilo za to treba 59.000 mož in 100 milijonov dolarjev na leto. William Bryan smatra predlog za nesprejemljiv, ker bi Zedinjene države zapletel v evropska vprašanja. »Newyork Times« in »Newyork Herald« menita isto in pobljata predlog.

LDU. Berlin, 27. maja. (DKU.) »Vossische Zeitung« poroča Iz Varšave: Sestavljena je že polska nota na moskovsko vlado s pozivom, da bi se pričela mirovna pogajanja. Minister za zunanje stvari Patek je danes izjavil, da je bil takoj po zasedbi Kijeva pripravljen k pogajanjem s sovjetsko Rusijo, da pa je ruska prostočefija ob Berezini to prepričila.

LDU. Moskva, 28. maja. (DKU.) — Brezjično. Frontno poročilo z dne 27. t. m.: Na zapadni fronti so prodrie rdeče čete 40 vrst vzhodno od Szwenzianja. Dalje južno je bil razbit trdovratični odpor sovražnikov in zaseden je bil Budslav. Prodiranje se nadaljuje. Zasedenih je mnogo krajev južno - zapadno od Shodškega. Dne 25. maja je bil osvojen Borysow.

Iz parlamenta.

Debata o vladni deklaraciji.

LDU. Beograd, 27. maja. 92. sejza začasnega narodnega predstavništva otvoril podpredsednik dr. Ribar ob 17. Po običajnih formalnostih se preciščajo nekatera vprašanja, med drugimi poslanca Kneževiča glede uvoza in izvoza na Madžarsko. Interpelant zahteva, da bi bilo treba zabraniti ves izvoz in uvoz na Madžarsko, da se na to način ne podpirajo beli teror in Horthyjeve tolpe. — Ministrski predsednik dr. Vesnič odgovarja, da je bilo z Madžarsko sklenjenih več dogovorov, katerih pa on točno ne pozna. V tem času so bile že tri vlade, v trenutku pa ne more odgovoriti na to vprašanje v političnem pogledu. Za to je potreben celotni pre-

gled dosedanja politike. Vsled tega pravi minister za trgovino dr. Ninčić, najda pojasnilo, ker je o stvari točno informiran. — Minister trgovine dr. Ninčić izjavlja, da je največja potreba po prava lokomotiv. Zato je naša vlada sklenila z madžarsko vlado dogovor, v katerem se Madžarska savezuje, da nam bo popravila pokvarjene lokomotive proti dobavi živeža. Ta dogovor je za nas tako povoljan, kakor noben drug.

Poslanec Mita Kličin vpraša ministra predsednika glede 12 srbskih banatskih vasi, ki pripadajo Romunski.

— Minister trgovine in začasnega ministra za zunanje stvari dr. Ninčić izjavlja, da bo vlada pri definitivnem določil,

Zenske so bile tudi tu mnogo živahnješje in so hotele biti vedno v ospredju: vendar ni bilo tiste ljubezne zaupnosti kakor v Čataju. Gorska pokrajina vpliva na nazore ljudstva. Zato pa so se rihtari postavili in govorili s pristopimi kreplimi besedami svoje pozdravne govor. V Dolnjem Kubinu je vlast ostal nekoliko dalje časa, da se je naša deputacija odpeljala z automobilem v mesto k pesniku Hviezdoslavu, ki vsled bolezni ni mogel priti na kolidor.

Hviezdoslav je največji sedaj živi slovaški pesnik starejše šole. Lansko leto je slavil svojo sedemdesetletnico in ves narod je proslavil ta njegov jubilej. Rojen je bil v Gor. Kubinu l. 1849. Bil je avokat, l. 1910. pa se je odrekel javne službe, naseli se je v svoji hiši v Dol. Kubinu in živi samo leposlovju. Njegovo pravo ime je Pavel Ország in bi se bil že skoraj pomagel v mažarskih Šolah. Toda pesem Sladkovičeva je v njem vzbuđila narodno čustvo. V literaturi se je oglašal od l. 1867., a šele l. 1881. se je pokazal njegov talent v pravici. Pisal je lirske pesmi, odo in elegije s posčno in narodno tendenco. Dvoje glavnih njegovih del je izšlo l. 1886 in l. 1890: »Hajnkova žena«, valčki roman v verših in »Elo Volksblatt«, nekakšna valčka knjigica.

smo bili zopet v dolini. Olavna reka Slovaki je Vahi, ki izvira pod Višoko Tattro, in teče preko Slovaške zemlje; pri Komorni se izliva v Danovo. Ob reki vodi glavna železniščna linija, tudi tudi znana mesta Sv. Mikulaš, Ružomberok, Trenčín itd.

V Sv. Mikulašu so se poslovili

sodarstvu. Tu so nam pripravili večerje, na kateri je bilo tudi mnogo zastopnikov občin in uradov iz okolice. Naravno je, da so se pri tem razvile zdravice in nagovori. Govorili so tudi rihtarji.

Oravski zamok je skoraj na meji plebiscitnega ozemlja na Orav. Govoril je tudi rihtar iz plebiscitnega ozemlja, ki je izjavil, da si Slovaki ne žele poljske svobode in da žele biti v čehoslovaški republike. Plebiscit je razburil tu gorskou domuhovo, ki so živeli precej v miru med seboj. Razlika v narečjih ni tako natančna, da bi se moglo reči, tu je slovaško, tam poljsko. Pri slovanskih narodilih prehajajo narečja pologoma drugo v drugo. Zato bo tu plebiscit bolj političnega značaja: gre skoraj bolj za zemljo, nego za ljudi. Položaj je precej podoben našim koroškim razmeram: obe stranki upata na uspeh. Želett je, da bi sedanjih boj za zmago ne ustvaril po nepotrebnem sovražstva med sosednjima narodoma to in onstran slovenske Tatre.

Zvezči smo se vozili nazaj, z namenom se vozili rihtarji. Postajajo so bile polne ljudstva, društva so priredila bakljade, poslavljali smo se od Slovaške — naš vlasti je dridral proti severozapadu v Moravsko Ostravo.

od nas naši slovaški znanci, med njimi naš slika Žebota, ki je nam naročil pozdrave na svoje znance v domovini. Vprašali smo ga, kdaj se vrne, on pa je odgovoril, da se počuti tam prav dobro in da počaka boljši razmer.

Vozili smo se do Kralovan proti zapadu, potem pa smo zavili v severovzhodno smer proti Oravi. Tu so se vršili pozdravi na vsaki postaji in imeli smo priljubko videti slovaško gorsko prebivalstvo, ki je ohranilo v teh krajih še mnogo starih řeči in navad.

Obrazci, kučne, kožuh, vse je bilo še tako pristno starinsko. Naš kinko je spremeljalo te pestre žilke v svoj aparatu. Gorjanci so povsod nekako bolj samosvojni. Tudi tu se nam je zdelo, da vidimo naše Bohinjce in visoke Gorenjce v njihovem domačem ponosu. Stali so pred nami v svojih visokih kreplkih postavah — pravi sinovi teh gorskih Šum — med njimi so bili izraziti gorski tipi — in so samozavestno počasni pozdrave, ki jih dolje niso bili zavjeti.

Zjutraj nas je odpeljal vlast iz nekakšnih zgodnih krajev in kmalu

Ija zelo obširno in ostro kritizira vladne ukrepe proti socialnodemokratskim in komunističnim občinskim zastopnikom. Naposled izjavi v imenu socijalnih demokratov, da bo glasoval proti zaupnici vlade. — V imenu Jugoslovenskega kluba govori posl. Stanko Banič, ki prečita izjavo svojega kluba, da vzame vladno deklaracijo na znanje in da bo podpiral koncentracijsko vlado. — V trenotku, ko poslanec Banič zavzame svoje mesto na tribuni, se v zbornici dvigne hrup in čujejo se klici: »Napolje!« (Posl. Banič je bil namreč svojčas povzročil incident v zbornici v zadnji seji pred velikonočnimi prazniki, kjer je zaklical podobne besede takratnemu predsedniku Draži Pavloču.) Z ozirom na ta dogodek pred Veliko nočjo izjavi posl. Banič, da on nikakor ni zavpil proti dr. Pavloviču: »Marš napolje!« nego stvar je bila popolnoma drugačna. Ko je predsednik dr. Pavlovič izjavil, da bo prihodnja seja narodnega predstavništva dne 19. aprila, ga je Banič, ko je predsednik že odšel z govorniške tribune, vprašal, kdaj bo seja, in predsednik mu je odgovoril, da bo dne 17. aprila. To je izjavil predsednik tudi stenografiom. Potem je Banič zaklical predsedniku dr. Pavloviču: »Zakaj greste vun?« (Zašto idete napolje?) Izjavite to s tribune!« To je bila vsa stvar. Predsednik dr. Pavlovič je to sam potrdil. Govornik obžaluje, da demokratska lista »Demokratična« in »Pravda« nista hotela prinesti vseh popravkov, katere je sam pokojni predsednik dr. Pavlovič potrdil. Govornik prosi, naj vsak poslanec, ki je bil prisoten na oni seji, njemu prinese dokaz, da je on pokojnega predsednika narodnega predstavništva žalil ali se sploh pregrešil proti narodnemu ujedinjenju. Ako mu kdo to dokaže, je govornik takoj pripravljen, odložiti svoj mandat. Podpredsednik dr. Ribar odredi nato odmor za deset minut.

Po odmoru dobi besedo bivši minister Anton Kristan. Govornik se bavi v prvi vrsti posebno z onim delom vladne deklaracije, ki govorji, da je treba zagotoviti mir in red v deželi. Omenja, da so res žalostni primeri, ki so se prijetili n. pr. generalu Terziču in narodnem poslancu Draškoviču ter da se v deželi vedno bolj širi roparstvo in nerед. Pa kdo je temu kriv? Ako vlada resno hoče odpraviti nered in hajdušto, je treba v prvi vrsti, da odpravi vzroke tega hajduštva. V vladni deklaraciji ni nikjer točne izjave, kako si vlada predstavlja bodoči razvitek našega narodnega gospodarstva. Vsa državna podjetja nazadujejo in v kratkem bomo imeli nekoliko tisoč ljudi brez posla. Za to se nihče ne briga. Vendar pa se mora vprašati, ni li baš v tem eden glavnih vzrokov nereda. Kadar ljudje nimajo prilike, da si pošteno prislužijo vsakdanji kruh, potem seveda morajo kreniti na nepoštena pota. Govornik pravi, da se bo v štirinajstih dneh zaprla tobačna tovarna v Senju in bo tako 450 družin ostalo brez kruha. V Zagrebu se bo ustavilo delo v tobačni tovarni menda že po enem mesecu in zagrebški tovarni bo sledila ljubljanska. Vse te podatke je dobil govornik iz zanesljivega vira v Ljubljani. Imamo monopolno upravo v Beogradu, ki v osemnajstih mesecih ni mogla nabaviti potrebnih sirovin. Pred kratkim je čehoslovaška vlada ponudila, da skupno naroči potrebne

potem o visokih cenah življenskih potrebščin v Beogradu. Porcija krompirja v beogradski gostilnici stane 6 dinarjev, v Zemunu pa se kupuje krompir po dve kroni. Ali ni to plenjenje? Ali se ne ustvarja s takim plenjenjem nemir in nerед. Isto velja o stanovanjském vprašanju. Tudi to je vzrok velikega nereda. Soba in kuhinja stane v Beogradu mesečno 500 dinarjev, uradnik (in sicer visok uradnik) pa ima plače 1000 dinarjev. Kako more more torej živeti? Kaj mu ostane za živež? Ali je potem čudno, ako najboljši ministrski uradniki odhajajo in zapuščajo Beograd? Kdo ima od tega večjo škodo? Uradnik ali državna administracija? Pokrajinske vlade se trudijo, da po svojih močeh ublažijo stanovanjsko krizo, centralna vlada pa molči. Iz vsega, kar je govornik izvedel, se vidi, da namerava vlada napraviti >Sozialstengesetz<. Govornik pravi, da se takega zakona ne boji. Tudi v Nemčiji je Bismarck ustvaril >Sozialstengesetz<. Pa kaj je rezultat? Danes je gospod Ebert, socijalni demo-

krat, predsednik nemške republike. Res je, da je ideja sovjetske Rusije prišla tudi v naše kraje. To ni čudno, že zaradi legionarjev in onih vojakov ne, ki so se vrnili iz Rusije in prinesli ;s seboj to idejo. V pobijanju boljševizma pa so šle naše vlade od blamaže do blamaže. Govornik nadaljuje, da dokazujejo to njegovo trditev dogodki prejšnjega leta v Sarajevu, dogodki v Vinici na Slovenskem, potem v Mariboru, - dalje proces Diamantenstein v Zagrebu in nazadnja železničarska stavka. Pri tej priliki se spominja slovenske ljudske stranke, katere člani so po njegovem mnenju zakrivili neljube dogodke v Ljubljani. Tu je došlo do burnega prizora med govornikom in g. poslancem Sušnikom. Za g. Kristanom govori g. poslanec Nikodija Popadič, ki kritizira nedelavnost parlamenta. — Podpredsednik g. Ribar zaključi sejo ob 20.30 ter odredi prihodnjo sejo za jutri ob 10. dopoldne z dnevnim redom: nadaljevanje debate o vladni deklaraciji.

Hrvatski ban za civilni zakon.

Beogradski »Balkan« je priob-
l dne 21. maja članek »Za jedin-
vo«, iz katerega posnemamo:

Pred kratkim je prišlo v Delničah na Hrvatskem do neljubega in-denta. Naši vojaki so pretepli župnika Bujana, ker je odvračal tam-ajšnja dekleta od sklepanja zako-v s pravoslavnimi. Ban dr. Laginja je odredil preiskavo in poslal Zagrebškemu nadškofu dr. Bauerju pismo, v katerem ga prosi, naj vpli-ja na svečeništvo, da ne bodo pre-čeivali sklepanja mešanih zako-v. V pismu pravi ban Luginja: »Gospod nadškof! Ujedinjenje na-ja naroda, za katero je delal tudi veliki Strossmayer in ki je danes avna točka v programu vseh naših političnih strank, se bo najbolje oži-tvorilo, ako bodo naš narod iz-veznih krajev poleg istega jezika ujale čim tesnejše rodbinske zve-« Nadalje priporoča g. Luginja, da se ne postavljajo narodu toza-vne zapreke, ker bi mogla verska strpnost prinesi slabe posledice. Osojajoč postopanje župnika Bu-jana, pravi ban dr. Luginja: »V na-dnem in državnem interesu imam last, prositi Vas, gospod nadškof, da volite naročiti Vašemu podrejene-mu svečeništvu, naj se izogiblje za-

prečevanja veljavnih zakonov med Srbi in Hrvati.« — Naškof je izjavil v svojem odgovoru banu Ladinji, da so predpisi katoliške cerkve taki, da njeni predstavniki ne morejo iti na roko drugovercem, ker bi to pomenilo verski indiferentizem, posebno pri sklepanju mešanih zakonov. Z ozirom na ta odgovor je poslal ban prepis nadškofovega pisma notranjemu ministru s svojim spremnim pismom, v katerem pravi, da se je škofijski ordinarijat postavil na ne-pomirljivo versko stališče, ker preprečuje sklepanje zakonov med pravoslavnimi in katoliki. Ban Ladinja zahteva favoriziranje teh zakonov v državnem in narodnem interesu. V pismu pravi: »Imam čast, prositi Vas, gospod minister, da izvolite prineseti to važno vprašanje pred ministrski svet. Ako bi gospod minister za verstvo ne mogel doseči sporazuma s cerkvenimi poglavarji v smislu, da se naj ne zavira naravni proces zbliževanja in amalgamiziranja našega naroda, tedaj bodo treba, da se čim preje vzame v predres vprašanje uvedbe civilnega zakona in se ukrene vse potrebno, da se prepreči tako razumevanje in prakticiranje verske nestrpljivosti.

Koroška se probuža.

Razveseljiva poročila prihajajo z nekdaj tako tužnega Korotana. V sirokih masah ljudstva se je pričelo živahno gibanje. Vsled sto in stoletja nemškega jarma otrplo slovensko ljudstvo se prebuja, prihaja k zavesti. To nam kažejo tabori kmetskega ljudstva v Velikovcu, Pliberku, Železni Kaplji in v Veliki Dolini, katerim sledi še drugi, ki bodo prez dvoma uspeli prav tako krasno.

Kaj podobnega še ni videla Koroška. Še lansko leto je bilo kaj takega nemogoče. Ubogo ljudstvo je preveč trpelo vsled vojnih navalov nemških roparskih čet, da bi se zavedlo svoje moči in bi vstalo. Zato so imele vse večje prireditve lansko leto eno in isto napako, t. j., na teh jih je bilo preveč »tujcev« iz drugih delov Slovenije in premalo domačinov, Korošcev. Le spomnimo se velikega tabora v Sinči vasi. — Ne rečemo, da so bile take prireditve nepotrebne in niso rodile sadu. Ne, nasprotno. Pokazale so domačemu prebivalstvu moč slovenske misli in zanimanje bratov onstran Karavank za lepo in bogato koroško zemljo, za tlačenega brata Korošca. — A letos, letos je drugače. Letos nam ne morejo Sovražniki niti onstran, niti onostran demarkacijske linije očitati »tujcev«. Zakaj ti tisoči in tisoči, ki se zbirajo na taborih in manifestirajo za skupno domovino v okrilju Jugoslavije, niso »tujci«, ampak sami domačini, ki jih je rojila in redila koroška zemlja.

Odkod ta preobrat v dobi pičle-
ca leta? Čigava je zasluga, da dvi-
ga slovenski Korotan po tolikih le-
ih suženjstva glavo, se zaveda in
jerja svoje pravice, kljub temu, da
delajo nasprotniki v Celovcu in v
našem pasu z velikanskim apara-
tom, ki se ne straši dela, ne stomi-
onskih stroškov?

To je zasluga slovenske koro-
ke žene, slovenskega koroškega
dekleta.

vanje. Za cilj si je postavila trojno
ialogo: boj za ravноправност žene,
splošno in stanovsko izobrazbo, po-
sebno v gospodinjstvu, in socijalno
krbstvo. Osnovala so se po vseh
olskih okoliših ženska društva, ki
o se združila v Zvezo v Velikovcu.
Pod spremnim vodstvom Zveze so
akoj započela z uspešnim delova-
jem. Podpirala so z nabranimi daro-
vi vdove in sirote, obdarila nad 2000
evnih otrok z obleko in obuvalom
in olajšala marsikatero gorje, po-
ušila nebroj solza. Začelo se je ve-
elo tekmovanje posameznih dru-
stev z nabiranjem članic, prireja-
njem gledaliških iger, z govorniški-
mi vajami in s petjem. Delokrog je
asel od dne do dne, raslo je pa
udi število članic, ki šteje danes že
krog 3000 skoro izključno kmet-
kih žen in deklet, ki se jasno zave-
ajo svoje misijonske in narodne
aloge, zlasti sedaj, ko se odloča
odočnost njihove ožje domovne.
Vrgle so se z neprimerno odločno-
to in navdušenostjo na podrobno

= Nove kombinacije za predsednika Narodnega predstavništva. Beograd, 28. maja. V političnih krogih se živahno razpravlja o vprašanju, kdo naj bo predsednik Narodnega predstavništva. Pojavila se je zopet nova kombinacija. Po tej naj bi bil kandidat demokratske zajednice za to mesto Todor Stanković, kandidat nekdanjega zadruž-

Hagelsberg gave some all primitive fatu!

Tako upije »Naprej« že nekaj časa sem radi tega, ker je sklenila domača organizacija lesne obrti, trgovine in zadružništva sečno pogodbo s knezom Auerspergom.

To naravnost že škandalozno herostratsko upitje vzbuja razne nehaš laskave misli o nekaterih voditeljih delavske organizacije ter o breznačelnosti soc.-dem. tiska. Če to gg. voditeljem osebno ugaja. Ker kaže včerajšnji »Naprek«, da vsa stvarna argumentacija, ki jo je prinesel ponovno »Slovenec« in zadnjič tudi naš list, nič ne zadeže, je potreben končno krepak odgovor.

Dosedanja docela točna pojasnila v časopisu so dokazala, da je sklenil knez Auersperg pogodbo z organizacijo, ki obsega vse obrate in zadruge, ki so v okrožju Auerspergovih veleščum in ki od njih izvira. Ti skleniti in zadruge započeti-

pa dr. Medaković, bivši predsednik hrvatskega sabora.

= Zvišanje prejemkov učiteljem. Beograd, 28. maja. Na včerajšnji seji ministrskega sveta je bil sprejet predlog ministra za prosveto Svetozarja Pribičevića, da se dovoli učiteljem istotako 25 odst. doklada, kakor se je dovolila ostalim državnim uradnikom.

= Razprave o volilnem redu.
Beograd, 28. maja. Včeraj je imel sejo odbor za volilni zakon. Sklenjeno je bilo, da naj pride na vsakih 25.000 glasov po 1 mandat, tako da bi bilo v parlamentu 480 poslancev. Za glavna mesta: Beograd se je določilo 7, Zagreb 6, Ljubljano 4 mandate.

— Program ministra dr. Kukovca.
Celjska »Nova Doba« prilobljuje uvod.

nik izpod peresa ministra dr. Vekoslava Kukovca, naslovljen »Moj program«. V tem članku naglaša dr. Kukovec med drugim: »Politično se smatram v svoji vlogi prav takoodločno Jugoslovena, kakor Slovenca. Ni res, da je cela slovenska javnost zadnji čas zastopala isto stališče. Še vedno se zstruplja narod in se seje nezaupanje. Povdarja se, da nas hoče zadušiti velikosrbska ideja itd. Kakor da bi imeli n. pr. klerikalizem več pravice pri nas! Ali se tu ubere prava struna, ko se pripravlja ustava, od tega je zelo mnogo odvisno. Če bomo Slovenci imeli pred očmi ob tej priliki odločno le interes skupne domovine, bomo tudi sami najboljše odrezali. Ta program bom jaz z vso odločnostjo zastopal, ne kot pristaš, nego kot fanatik te ideje. Vsi vzori jugoslovenstva so pa prazni, če bi se narod ne prepričal, da hoče država socijalno pravičnost, obrambo slabijih. Kliče se tudi pri nas po zakonu zoper boljševizem. Ako sem prevzel

zoper boljsevitem. Ako sem prevzel
baš ministrstvo za socijalno politiko,
bilo mi je pred očmi vzbuditi v narod-
u z dejANJI zaupanje v državo. Če bi
hotel obljudljati bajeslovne nspehe, bi
bil neresen. To bi bila sleparija. Da bi
pa morebiti prepričal javnost, da imamo
dobro voljo biti socijalno pravični,
se mi ne zdi nemogoče. Naša domovina
je ogromna neobdelana njiva. So-
cijalnih nalog imamo nebroj.

= Predavanje o narodnem in državnem edinstvu je imel te dni dr. B. Stopar v klubu zagrebaških demokratskih akademikov. Predavatelj je znanstveno razlagal razvoj in obstoj današnjih evropskih narodov. Narodi so enote s skupnimi kulturnimi in duševnimi interesi. Te enote so mogle nastati le po nepretrganem življenju pod enotno državno oblastjo, ki je izgradila v svojem področju enotne gospodarske in kulturne razmere. Predavatelj je opozarjal na naravne zapreke, ki ovirajo državo v njeni tendenci po nacijonalni assimilaciji in konstatiral, da pri izgradbi močne in enotne jugoslovenske države je treba upoštevati tiste.

ske nacije ni nobenih naravnih zaprek z oziroma na pokoljenje in jezik. Predavatelj je končno ovrgel z vzgledi iz zgodovine in današnjih držav trditev, da je federalistična država postulat demokratizma.

Pragi posebna jugoslovensko-češka komisija, ki si je nadela nalogu, da deluje na kulturnem in gospodarskem polju za zbližanje med obema narodoma. Pri tej komisiji sodeluje mnogo odličnih čeho-slovaških kulturnih in gospodarskih strokovnjakov. Sedaj se je pričela tudi v Zagrebu akcija za čim najožje zbližanje med Čeho-Slovaki in Jugosloveni in se namerava ustanoviti enaka komisija, kakor v Pragi. Vsa preddela so končana. Vršile so se konference in je delo prišlo že tako daleč, da so organizacijski načrti že popolnoma izdelani. V kratkem se prične nato z delom.

= Izgnan je iz Splita na dobo 10 let tipograf Vardjan, rodom iz Hrvatske, pristaš komunistične stranke v Splitu. Njegovo delovanje je označeno za nevarno jugoslovenski državni.

mogotci, ki so se pogajale poprej z Auerspergom za isto pogodbo in za katere vodi sedaj »Naprek« tak srdit boj pod krinko protikapitalizma. Melior Cobalovič državnih bogatašev ni med njimi, pač pa so ti in pa še tudi »izvendaržavni« bogataši v tisti družbi, s koto je »Naprek« v tako temem objemu.

Upitje, da so ogroženi s pogodo agrarna reforma in javni interes, da si polnijo žepe le poedini »državni bogataši« ter knez Auersperg, je naravnost nečuvena neresnica. To dokazuje pogodba, ki je javno na razpolago. Pogodba ne nalaga državi nikakli obveznosti ter vsebuje zgolj le izrablo vsakoletnih lesnih prirastkov, ne krči pa lesnih prejemkov, ki pristojajo po predpisih za agrarno reformo občinjam na reformi interesiranih občin. Kako naj torej onemogoč agrarna reformo in zakaj naj bi bila protijavnim interesom? Morda zato, ker daje kruha zgolj le domaćim obrtnikom, trgovcem in zadružam ter njih delavstvu, ne pa zgolj dobitka raznimi krivonosom in njih provizionistom? In knez Auerspergov žep! Tega bi napomnila vsaka pogodba, tudi ki bi bila sklenjena pod Naprejevo patronanco, ker do danes ni zakona, ki bi to preprečil. Priznati se pa mora, da se je pri tej priliki tudi knez Auersperg pokazal kavalirjem, ker je sporočil, da daruje 1.000.000 kron štipendiskemu fondu slovenskih tehničnih visokošolcev. Morda bi bilo Naprejevem buržuem ljubše, da bi združil ta znesek v žep kakega provizionista?

Na vse stvarne obrazložitve »Naprek« doseđal ni reagiral in tudi danes najbrž ne bo. Vzamejo naj jih pa na znanje slovenska javnost in tiste oblasti, ki so pristojne, da odločijo! »Naprek« ne bo točno pojasmnil Croatia - Degenghi - Družovka itd. - abiterji. Vsakemu lesnemu strokovnjaku je pa jasno, da bi imelo te »domače« in »nekapitalistične« tvrdke, ki so našim salonom komunistom tako pri srcu, krvavo izgubo, če bi oddajale prejeto laško valuto. Oblačilnici točno po dogovorjenih pogojih. Pa in »camera caritatis« se marsikaj poravnava! — »Naprek« tudi ne bo pojasnil, kako je to, da v Št. 122 na prvi strani z zaničevanjem primerja domačo združitev vseh interesentov z Arpad Karolyjevo madžarsko »Jugoslovansko šumsko industrijo«, da pa že na drugi strani upije nad tatu: domačo združitev v korist b a š i s t e d r u ž b e , zvezane s Kranz - Kristanovim konzorcijem, katera se je prej pogajala s knezom Auerspergom, ne da bi bil »Naprek« le besedice bleknii.

Razumeli bi in odobravali bi, če bi se bil potegnil »Naprek« povodom sklenjenih pogodb, še tako korenito za koristi delavcev, zaposlenih v posameznih obratih. Da pa gloda na lastnem mesu, ko ubija domačo obrtnost in trgovino ter s tem tudi domače delavstvo, se da razlagati zgolj le na en način, ki ga prav lahko vsak sam ugane. Za »Naprek« končamo s pozivom na razsodno delavstvo, da naj te čudne okoliščine do dobra premisli.

Javnosti in merodajnim faktorjem pa klicemo z vsem poudarkom, da se bomo borili z vsemi sredstvi in brez ozira na strankarstvo proti temu, da bi odijel domači obrti in trgovini ter domačemu ljudstvu tui kapital že itak boren kruhi, pa naj bo ta kapital v kateremkoli domačem plaščku.

Narodno gospodarstvo.

— Nekaj o bombažni industriji. V starri Avstriji je bila tekstilna industrija močna. V bombažni stroki je imela v celoti 5 % milijonov vreten. Po rezultatu je ostalo od teh v Avstriji 20%, Čehoslovaška jih ima 75%, ostanek pride na Jugoslavijo in na Ogrsko. Statev je bilo v starri Avstriji v celoti v bombažni industriji okroglo 160.000. Od tega števila jih je ostalo okoli 10% v Avstriji, 85% pripada Čehoslovaški, neznan ostanek pripada ostalim nacionalnim državam. Kar se tiče plenitve v trikotažni industriji, ima od starega avstrijskega ozemlja ogromno vedno severna Češka. Na Nizjeavstrijskem in bližnjem Dunaju pa so pač velike bežljnice, barvarne in trikotažne. V starri Avstriji je prislo na 10 prebivalcev eno bombažno vreteno. Tovarne, ki morejo prejete podelati, so bile v tolkem številu zastopane, da so zlahka zmogle vse, kar so naredile predilnice. Bombažna industrija v Avstriji je bila za lastne potrebe monarhije prevlaka. Treba je bilo eksportirati. Izvedeni trijto, da eno bombažno vreteno v svesi z indurstrijami, ki nadaljujejo prejeto, pokrije potrebo 12.000. V današnji Avstriji imajo okrog 1 milijon bombažnih vreten. Za to bi bilo potrebno 30-35.000 stanov, imajo pa le 10-12.000 tisoč stanov. Stavilo je torej premiljno ob počni pridržki prejto. V sedanju položaju bi morali, da pride na rednega tisača, kar-

čati. Bombaž stane danes na svetovnem trgu štirikrat toliko kakor pred vojno. Tonača stane petkrat toliko kakor leta 1914. Za prekrbo bombaža prihaja že v poštev visoka vrednost dolarjev. Dolar je bil pred vojno jednak okroglo 5 kronam. V nemških kronah je stal sredi maja en dolar blizu 200 kron, kar je skoraj 40krat toliko kakor pred vojno. Sto bal bombaža, ki tvorijo knjižnico enoto, je stalo leta 1914 35.000 kron. Danes mora računati avstrijski industrijalec s tem, da stane 100 bal bombaža 5-7 milijonov kron. Srednja predilnica treba na mesec 500 bal bombaža. Ob kalkulaciji je treba tudi jemati v račun, da poteče od nakupa bombaža do prodaje prej 3-4 meseca. Srednja predilnica, če bi delala normalno, mora po tem računu kakulirati s kapitalom 120.000 milijonov kron na leto. Ker normalno delo ni mogoče in je tudi inozemski kredit težko dobiti, mora industrijalec te stroke delati v zelo utesnjeni meri ter si pomagati s tem, da dela za plačilo po inozemskih naročilih. Inozemci dajo surovino in si pridržajo razpolaganje z izdelkom. Industrijalec dobri le delo plačano. Razen drugih težav prihaja v poštev tudi še zlasti pomanjkanje premoga, potem pa nesigurnost v prometu. Bombažna industrija zastopa v Avstriji stališče, da treba dosegiti svobodo prometa med načijonskimi državami. Le na ta način nap, da bo zopet mogoča proizvodja na lastni račun. Podatki smo povzeti po priobčilu nekdajnega predsednika bombažne centralne g. Arturja Kufflerja.

Glasi iz Prekmurja.

V Dolnji Lendavi, 22. maja.

Malo se piše informativnega počasopisa iz Prekmurja in stavim, da Vas v vaši ozijski domovini ni pet odstotkov, ki bi Prekmurje vsaj malce pobližje poznali. Pišete še o razpisanih službah med nami, o nerdenostih na železnični Spilje - Ljutomer, o vsem drugem ni glas. In vendar je Prekmurje bogata in rodovitna dežela, obljedena z marljivim narodom. Okoli 100.000 prebivalcev smo pridobili s Prekmurjem, ravnotolni parov pridnih in delavnih rok. Prekmurski Slovenec je pošten in snažen človek. prideš k njejmu na dom, povsod vidis red in snago. Hišice so majne, a lične in snažne. Vsaka poškoda je brzo in lično pravljena; to opazis posebno pri obližnjih plotovih okoli dvorišča in vrtov. Polja so skrbno obdelana, nobena ped zemlje ni izpuščena. Njive so marljivo obdelane, travniki osnaženi, gozdovi očiščeni. Zemlja ni bogove kako izbrana, a pridui Prekmurec jo prisili, da mu bogato rod. Govoril sem s Prekmurskim županom in izrazil svoje občudovanje nad pridnim narodom, odvri mi je slediće: »Ako bi mi bivali v Slavoniji, kjer zemlja sama rod, postali bi v par letih bogataši, a Slavonci bi pri nas pomrli lakotek. Mož je prepotoval Ogrsko in Slavonijo in imel s svojim odgovorom prav. Letošnja letina obeta najboljše in bo že težev skoraj 14 dni prej nego običajno. Krasno je hoditi po bujnih žitnih poljanah Prekmurja! Zanemarjenost in nerdenost opaziš le v krajinah, kjer prebiva madžarski živelj, tako tudi v mestih, npr. pri nas v Murski Soboti. Vzrok temu so mnogi tu naseljeni židje.

V kulturi je Prekmurje precej zastalo, vzrok tudi v dolgoletnem suženstvu. Ogrskega jezika sedanja generacija ne zna, zato ni mogel citati ogrski knjig in časopisov, a slovenski jih vlada ni dovolila. Edino slovensko berilo je imel v sv. pismu, ki ga je izdal neki protestantski pastor. Tega bera narod z veseljem. Kamorkoli stopiš v prekmursko kočo, dobiš na mizi sv. pismo, ob njem pa vedno bralcia. Pisan je seveda v prekmurskem skvarjenem dialekstu, kar tudi edini prekmurski list »Novinec«, ki jih izdaja vpopokjeni župnik Klekl. Imenovan list po svoji vsebinini ni vreden, da izhaja, a Prekmurec ga rad bere, ker nimata drugega. Kljub temu pa je narod talentiran in se vsemu hitro priučil. Značilno za to je dejstvo, da so v ogrski vojski ravno Prekmurci dosegli sarže, ker so se vsemu, posebno tudi nemščini, hitro priučili, dočim so služili ostali Madžari po večini kot prostaki.

Posledica te vzgoje je okolnost, da Prekmurec dosledno trdi, da ni Slovenski, temveč poseben narod, ravno Prekmurec. To prepričanje so jim madžarski zatorji dosledno vseplivali in tudi vojnik. Nas imenujemo kraljkomado »Južnoslavace«, od katerih razločujejo poslovne Srbe. Proti slednjim nimajo zaupanja in se jih boje, ker so jih v tem smislu prepirali naši narodni nasprotniki Madžari, ki se bivajo v Prekmurju. Treba bo še intenzivnega dela, da narod dovedemo do pravega spoznania.

Gospodarstvo, posebno trgovina, je po naši zasedbi propadlo. Izdajale so se vse mogoče naredbe, kjer se narod oviral v prodajanju svojih indejkov, ki tvorijo njegov edini dohodek. Nepošitno mnogo je to našemu pologaju škodovalo. Naša prekmurska politična uprava je tem osiru mnogo grešila, bila je brez iniciativ in poznanja razmer. Vse njeni delo je obstajalo v tem, da je plenila kmetov kobar s jajem, že je jo nesel prebliza meje, obesjala ga je drakonično in večkrat krivično, a na drugi strani pa je na vso moč podpirala nekaterniki, ki so si znali, da obračanjem plača po vetru pridobiti zgospodijo na svojo stran. Kmet je pri tem gospodarsko propadel in lezel v dolgove, nekaterniki so pa bogateli. V tem pogledu so posebno odlikujeta naši zemljišči, ki jih imajo v sestavu Murski Soboti, naši zemljišči,

nižar. Ravnih civilnih komisarjev je šel celo tako da, da je z letaki agitiral za prodajo jih klerikalni gospodariki z drugimi, ki ji pri nas načeljuje naš gerent. In ječarji so vickli ogromne dobitke. Pri nas je moral kmet prodajati jih tem gospodom komad po 50-60 v, medtem ko ste jih plačevali drugod v Sloveniji po 1 K 50 v. Tudi z drugimi predmeti je bilo enako. Ni čudno tod, da so bili gotovi ljudje pri naši v stanu, napravljati v času splošne draginje in pomanjkanja drage pojedine za »mille gostec iz Murske Sobote. Gospodje, ki vodite krmilo naše politične uprave v Prekmurju, napravite tem nevzdržnim razmeram konč, dokler ljudstvo samo ne sprevidi. Konč mora biti bošanakim razmeram pri naši! V novega civilnega komisarja stavimo vse našo. Želimo v dobrobit naših vseh, da bi novi civilni komisar preskušal preje značaj človeka, ki se mu bo usiljeval. Nihče ni upravičen samostreno zastopati Prekmurev razum onih, ki jih narod v to postavi.

Mir z Ogrsko bo vsak čas podpisani. Lotiti se bo treba resno dela za popoln gospodarski razvoj Prekmurja. Most preko Mure je prva potreba; v isto vrsto spada grajenje železnic. Lahno delo, zvezati Mursko Soboto z našim mestom z železnicijo; razdalja znaša le 29 km in je svet raven. Zgraditi bo pa treba tudi železnic, ki bo vodila preko slov. ozemlja proti Mariboru in Ljubljani. Saj je od Murske Sobote do Mure, kjer teče nimej lutomerska železnica, le 17 km. Promet na teh železnicah bo ogromen, prekmurec bo pa po rešen dosedanjih pijač v trgovini, raznih »narodnih mučenikov« in Židov. Ustanavljati bo solidne gospodarske zadruge, denarne in blagovne, kjer bo odločal kmet sam, ne pa par gospodov v talarjih in njihovih prigrajanjih, katerih je vidimo pri dosedanjem radgonski gospodarski zadrugi, ki ima po Prekmurju svoje filialke. Treba bo takoj poskrbeti za možnost, da bo naš kmet lahko prodal za dober denar in brez posredovanja nekaternikov svoje govedo in konje, ki jih ima mnogo odveč. Vse to sedaj spi in ogromna je škoda, da se ni posredil v tem oziru načrt dr. dr.

Zerjava, ki je hotel dosegiti izvor konj iz Prekmurja v Srbijo. Položaj je sedaj tak, da Prekmurec s strahom glede v bodočnost, ker nima svojih predmetov nikamor prodati. In tu se dobri govedo, še, konj itd. Blagoslovil tisti, ki nam bo prvi odpomogel v tem pogledu.

V kulturnem osiru je treba z vso vremeno gojiti želje. Prekmurec si sam želi sole za svoje otroke in v splošnem se čuje zahteva, da se otroci ude slovenčino, ne pa prekmurskega dialekta. Prekmurec je praktičen človek in vše, da mu je treba znati slovenčino. Ker se sedanja generacija ne more prideti književni slovenčini, hčete to do sedi pri svojih otrocih. Demagoštvu in varjanju javnosti je, ako nekaterniki tride, da Prekmurec zahteva svoj dialekt v žole. To se lo pobožne želje tukajšnjih madžarske duhovčine in madžarskih advokatov, vse ti vedo, da bo njih obrt v sedanjem obsegu in obliki propadla, kakor hitro bo Prekmurec znal slovenčino, kakor drugi njegovi rojaki po Sloveniji. Prekmurec bo začel brati naše knjige in časopise in spoznal bo, da so ga prvi varali, a drugi odirali. In oboje se je vršilo in se še vrši, posebno pri advokatih, v neverjetni obliki. V zadnjih dneh je moral celo oblast posredovati pri odiranju tukajšnjega naroda po madžarskih advokatih, ki so mislili, da so se pod kruno Sv. Stefana. Radovedni smo, če so ti slučaji znani odvetniški zbornici v Ljubljani in kaj je ukrenila. Radovedni smo, kaj je ukrenila gospoda v Ljubljani proti dveh madžarskih advokatoma, ki so bili na velem protidržavne agitacije obsojeni na od civilnega komisarijata v Prekmurju na zapr. Ali boste v Ljubljani tudi to spregledali? Ali se nej mi zastonji trudimo za narod in državo, da nam bo lahko madžarska inteligenca brez kazni vse podirala? Napravite red od zgornj, če ne, ga bomo sami. Prekmurec je počten človek, saj je Slovence, zapeljuje ga le bivša madžarska gospoda, ki se še svobodno giblje med njimi, zakaj, ne vemo. Izgovor na nepoznanje razmer je neoravničljiv, kajti poučite se lahko. — O priliku še kaj!

so mi pripovedovali, da je bil od vojaške oblasti pozvan na odgovor neki slovenski častnik, ki je bival dle časa v Pragi, češ, da pozna profesorja dr. Masaryka in da je z njim v zvezi. Dotični oficir je baje strahopetno izjavil, da Masaryka sploh ne pozna. Na ime tega slovenskega častnika se ne morev več spominjati, menim pa, da se bo Vam prav lahko posrečilo ga izslediti. — Nam o stvari ni nicesar znanega, zdi pa se nam neverjetno, da bi kdo ne poznaš Masaryka, ako je pred vojno dle časa bival v Pragi.

— Ustanovitev kraljevne zaščite za deco in mladino za pomerij Ljubljanskega mesta. S 1. junijem t. l. prične poslovati »Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb za sodni okraj Ljubljana« kot kraljevna zaščita za deco in mladino poverjene za zaščito dece in mladine. Kraljevna zaščita bo reševala vse prošnje za enkratno podporo in mesečne rejmne prosilcev stanjučih v pomeriju ljubljanskega mesta. Urad kraljevne zaščite za deco in mladino je v juščini plači, pritičje, soba št. 19. kamor je vlagati vse tozadevne prošnje. — Poverjene za socijalno skrb v Ljubljani, oddelek za zaščito

izvoščki in občinstvo. Predzadnjo soboto zvečer je ob prihodu mariborskega vlačka močno deževalo. Pred kolodvorom je bilo samo par izvoščkov. Nekemu gospodu se je posrečilo dobiti voz, da ga je poletjal domov na stanovanje. K izvoščku je prihitela tuja dame in ga prosila, naj se vrne ponjo na kolodvor, kar ji je sveto oblabil. Dala mu je nadatek 20 krov. Izvošček, ki je bil seveda, kakor običajno, brez številke, se ni vrnil, marveč je ostal pred Unionom in pustil z 20 K v žepu tujo domo brezuspešno čakati na kolodvoru. Skrajni čas bi bil, da bi oblast nastopila proti takim izvoščkom in jih prisilila, da bi imeli na vidnem mestu pritrjene številke, da bi se jih v slučaju potrebe lahko naznanih policiji.

— Iz mariborskega občinskega sestavila so izstopili: dr. Rosina, Weixel in Jarh, ker se ne strinjajo s strankarskim postopanjem vladnega komisarija dr. Leskovčarja glede pomoči Živila sestavini. — Dr. Pestotnik.

— Kulture prekrivne in veseljne pridritev in veseljni zakon. Kakor je znano, je vlašča nedavno tega izdala zakon, s katereim je uvelja takozvani veseljenci davek. Po tem zakonu so se morale predpisae pristojbine plačevati tudi od gledaliških predstav, predavanj itd. Ta zakonska določba je bila v očitno škodo raznim kulturnim načinom in pridritevam. To je uvidljivo tudi v ministrstvu financ, ki je sedaj sestavilo zakonski predlog, s katereim se odpravljajo vse pristojbine glede gledaliških predstav, umetniške razstave in javna predavanja.

— Povisitev pristojbine za državne stvari. Glasom sklepa obdrovne seje društva jugoslov. novinarjev se zvišajo pristojbine za uvrstitev društvenih vesti v liste na način, da se zaračuna za vsako besedo 20 vinarjev, izvzemši besede z eno ali dvema črkama. Delni zneski dveh krov se zaokrožijo navzgor na 2 K.

— Društvo se opozarjajo na ta sklep, ki stopi v veljavo dne 1. junija, ker bi sicer vsi nezadostno kolikovani dopisi romali brezpogojno v koš.

— Društvo jugoslovenskih novinarjev v Ljubljani. Važen članski sestanek se vrši v torek, dne 1. junija ob 15. v ureniških prostorilih »Slovenskega Naroda«. Predmet: penzijsko zavarovanje in drugo. Radi važnosti nujno potrebna polnoštevna udeležba.

se tedaj člani in ljubitelji citarske umetnosti, da vstreljajo in da ne popuste, temveč povzdignejo stare slovenske glasove citer ter da jih negujejo.

Zaključni večer v kabaretu »Letnica« v nedeljo, dne 30. maja. Sijajen spored. Nove točke: Rubens, transparenti slikar, pred odhodom v Ameriko, zadnji njegov nastop. Rogoz poje, igra in zabava. Trbuhovič prisega, da...! Oyra - Oyra, ekscentrični pleśni duet. Goriščki in Danilova, subreti. »Pasja dresura«, mdme. Paulaline z novimi točkami. Zabeket ob 21. ur. (k)

Stalnost opernega repertoira in občinstvo z deželi. Pišejo nam: Prišli smo v Ljubljano operi »Trovatore«, popoldne se je šele razglasilo da bo »Zongler« in gledali ter poslušali smo v drugi »Zonglerja«; prišli smo vdrugič k operi »Trovatore«, pa so igrali »Poljsko krič«; poskusili smo trijeti k operi »Trovatore«, to pot smo pa bili že boli koreniti razočarani: eden umetnik je bil baje užajan, drugi pa je menda »Pri belem volku« obolen in — gledališče je bilo zaprto. Izvedeli smo pa za te prijaznosti šele ob 7. zvečer, torej 1/4 ure potem, ko nam je odpahl vlak na Gorenjsko. Prenočili smo moralni zopet v Ljubljani. Trikrat smo prišli k »Trovatore«, trikrat je bila ta opera še zjutraj v listih nazznjena, trikrat smo kupili vstopnice za »Trovatore« in trikrat smo zaradi tega prenočevali v Ljubljani — »Trovatore« pa nišemo videli! Na deželi pravimo človeku, ki z drugimi tako uganja, »da ga je potegnil«. Mislimo pa, da le operno gledališče prevsoka kulturna institucija, kakor pa da bi se iz občinstva norčevala. Nekoliko obzira je treba tudi na deželane jemati, zakaj prihod in bivanje v Ljubljani sta zvezzana z velikimi stroški. Ako pa gledališka uprava nima zanesljivih moči, naj pa igra brez repertoarnega sporeda, kakor kakšna ad hoc ustavljena družba, potem pa ne bo imel nobeden povoda, jezik si se in zabavljati. — Družba »Trovatore« z Gorenjskega.

Sokolsko.

Šišenski Sokol priredi dne 3. junija ob 2. popoldne svoj peščezit v Dolnici, spodenj v javno telovadbo pri Miklavu. Vstopnina prosta. Vabijo se vsi prijatelji Sokola.

Sokol v Notranjih Goricah priredi dne 6. junija 1920 ob prilikih 10letnice, javno telovadbo z veliko vrtno veselico na travniku za Pavletom v Notranjih Goricah. Sodejne polnoštivalna godba dravskih divizij pod osebnim vodstvom g. kapelnika dr. Černina. Osebni vlak odhod iz Ljubljane ob 3. popoldne, odhod iz Notranjih Goric ob 9. zvečer. Vlak pristane tik veseljčega prostora. Za dobro jed v piačo vsestransko dobro preskrbljen. Vsi prijatelji in prijateljice Sokolstva se vladivo vabite. Na svinjenje. Odbor.

— Župa Ljubljana I. ima 20. junija delni župni zlet v Višnjem goru. Pozivljamo vsa društva na krepko prijavljajo, da bo nastop vseskozi voren in dostojen. Udeležbo javite do konca maja v zmislu okrožnice. Sokolstvu naklonjeno občinstvo vabimo že sedaj na zlet v prijazno dolensko pokrajino. (k)

Predsedstvo župe.

Sokol v Ščigri priredi dne 20. junija javno telovadbo z veselico in prosi bratska društva, da se na to ozirajo. Zdravo!

Borovški Sokol. Na binkošti poseideljek popoldne je bil obširni vrt ob Vrbškem jezeru hotela Majernik natlačeno poln; tuk ob jezeru na prostorni ravni je pa izvajal proste valje borovškega Sokola. Od veselja so mi stopile solze v oči, ko sem gledal pred seboj sokolski naračaj takoj mnogoštevilni, a pred njimi kakor oče agilni naš goriški rojak, nekdanji poročnik Flaja. Ko je moški naračaj končal svoje valje, za katere je že obilo povalje, je nastopil ženski naračaj pod vodstvom učitelja Lovrenčiča, za njim pa nastopili sokolski zbor pod vodstvom brata Vlajsaka, a za njim takoj pod istim vodstvom ženski zbor. Vsi izvajali so valje prav točno, za kar so želi obilo povalje. Ni mogče opisati pestre slike, ki so jo nudile očem mnogobrojne rdeče sokolske srca v helo-modre telovadne oblike Sokolik, zeleno Vrbško jezero in z rožicami posejana obala. Nekaj, kar se da le naslikati. Po vajah so spustili čolne na jezero, pole nečeli srca in slovenskih trobojnic. Mirne dne moram priznati, da kaj tacega se nisam videl. Na vrtu so prepevali naši koroski slavki mile in nadvse lepe pesmi, da mi se je miline tolpi srca. Ta del našega naroda je bil tlačen po krutemu sovražniku toliko let. Vse mu je vzel, a pesni nlegovih mu ni mogel vzel in s tem lubezai do jezika in rodne zemlje. Prost in svoboden gospodar je zoper te zemlje in veselo uživa zasiženo svobodo med svojimi brati. Tam na sredini jezeru so se v mnogoštevilnih ladjah zbrali celovški Nemci, ki so rjeveli grde psovke, kakor razdraženi tigrji, in s tem dokazali, da so uničeni tudi moralno. Nača obmejna straža jih je privlekla dve polni ladji k obrežju, ker so v svoji onemogli že prezrli sredino jezera. Tak, ko so stopili na naša tla, so se spremenuvili v nedolne jageta, ki slovenski jezik popolnoma obvlado. Spustilo se jih je zoper, a ne z ladjo, ampak v spremstvu orložnika pet čez demarkačko črto na naši strani Goretu. Na oni strani jezeru, nad vojatim kopališčem, se je vila črna zastava, ki je oznanjevala, da je izdihnil svojo dušo nekdaj takoj slavnih borilcev za Avstrijo in ujetarsko hiso, general Borovič. Okoli 6. popoldne je odokrat borovški Sokol, a z njim izletniki. Bila je dolga povrka. Samo Sokola s popoldnom je bilo čes 300 oseb. Res nekaj, česar se niti pri nas doma ne vidi tako hitro. Naračaj se prepeval narodne pesmi, a mi smo pomagali. Kmalu smo zagledali Celovce, ki mirno leži v kotini in čaka dneva vstajanja. Ta morda po vsem tam sedeč, kar sem videl, ni več daleč.

Druga prida dokle Omahen naravnoma opisuje roparje in njih ropanje. Pravi: »Namazani so bili kakor črne hudobe.« Vso oblike so ji pobrali. Pustili so ji samo nekaj osm. Vseli so ji tudi življe oblike.

Priča Frančiška Lužar joka opisuje grozni nočni napad in razboj v milinu. Jokajo proti otočecem obrnjena: »Fantje! Kom stoj deli židani gvan?« S pomočjo zapisknika navaja vse ukradene predmete. Oplenili so vso hišo: rjuhe, perilo, maslo, slanino, moko, pšenico, jajca, mast, blago in celo 8 litrov žganja. Dalje mesto, kaže itd. Roparji so bili tak odrzni, da se jajca evrili vprilep napadene druzine na ogrijališča. Milin so bili popolnoma oplenili. Priča končuje: »Prosim da bi imeli mir prej ujutri! Bojimo se jih!«

Draga prida dokle Omahen naravnoma opisuje roparje in njih ropanje. Pravi: »Namazani so bili kakor črne hudobe.« Vso oblike so ji pobrali. Pustili so ji samo nekaj osm. Vseli so ji tudi življe oblike.

Turistični in sport.

Milanske podružnice SPD Slovenski graderc naznana, da je planinska koča na gori sv. Uršule z dne 30. maja 1920 otvorjena.

— Izredni občni zbor SKL »Sparta« se vrši v nedeljo 30. t. m. ob 10. dopoldne v mestni posvetovalnici (magistrat).

— Vožna dirka v nedeljo dne 30. t. m. ob 8. popoldne bo jako zanimiva, posebno vsled raznovrstnega programa. Priglašenih je blizu 50 konj, med temi tudi znani konji-dirkari, n. prim.: »Monte Christo«, »Žrebec«, »Junker«, »Valah«, »Ducie«, »Kobil«, 4 letni in drugi. Spored dirke kakor tudi predpisi glede vožnje so našim razmerom primerno urejeni in je dana možnost vsakomar se udeležiti s svojimi konji dirke. Priglaši sprejemajo se še na dirke pri vodstvu na dirkališču.

— Nogometna tekma se vrši v nedeljo dne 30. maja ob 7. oziroma 19. med prvimi moštvi ljubljanskega Slovana in mariborskimi »Rote Elfci« na prostoru SK Ilirije pred državnim kolidovrom. Opazarja se osobito ono občinstvo, ki se udeleži konjake dirke, da se lahko po tej dirki ogleda nogometno tekmo.

— Prešernova koča na Stolu se otvorji 13. junija t. l. ter bo od tedaj dalje stalno oskrbovana. Odbor kranjske podružnice SPD opazarja še enkrat na svoječni razglas, da je pred napovedanim rokom obisk koče dovoljen samo v spremstvu oskrbnika Fr. Avsenika, stanjujočega v Valvazorjevi koči pod Stolom.

Izpred sodišča.

Z veliko napetostjo spremljana potročna razprava proti Jožetu Gorjancu zaradi hudoštevstva ropa je bila popoldne preložena, ker je zagovornik dr. Svirgelj predlagal zaslišanje štirih novih prič o dejstvu, da je bil obtoženec gotovo 15. januarja pri Kuclerju v Rožni dolini, kateremu predlogu je sodeli ugodilo.

Tako je na tem je pričela druga razprava proti trem roparjem: 21letnemu Jožetu Bohutniku, 18letnemu, malemu Ivanu Bohutniku, oba iz Zadovra, in 32letnemu Jožu Kosecu, samskemu mesarju v Spodnji Šiški. Omenjena trojica je na pustno nedeljo 15. februarja letos izvršila zločin v milini Frančiške Lužarjeve v Selih pri Pancih. Obtožnica opisuje ropa takole:

Frančiška Lužar je posestnica mlilna v Selih pri Pancih št. 12. Mlin stoji v neki dolinici, čisto na samoti, do sedne hiše je 15 minut. Žena je prilenila, poleg sebe ima 88letnega, slabotnega in bolnega očeta Martina Lužarja in 17letno deklo Ano Mahen. To so edini prebivalci miline. Obtožnica opisuje ropa takole:

Frančiška Lužar je posestnica mlilna v Selih pri Pancih št. 12. Mlin stoji v neki dolinici, čisto na samoti, do sedne hiše je 15 minut. Žena je prilenila, poleg sebe ima 88letnega, slabotnega in bolnega očeta Martina Lužarja in 17letno deklo Ano Mahen. To so edini prebivalci miline. Roparski napad se je izvršil v noči 15. februarja. Tisto noč so v milini že vsi spali, bolni oče v postelji, gospodinja in dekla na peči. Naenkrat se zbudil gospodinja in vidi v sobi tri moške, oborožene in zamazane po obrazu. Eden je držal pričganje svečo v roki in nameril revolver na očeta. Zavplila je, naj očeta pusti. Obrnil se je k njej, ki nastavil revolver na prsa in v hrvaškem jeziku zahteval: »Daj novac!« Odgovorila mu je, da je ga nima. Nato so šli iz sobe ven in so po hiši in v podstresju stikali po tujem blagu. Vzeli so vse, kar jim je prišlo pod roko. Naropane stvari so bile deloma v zaklenjenih škrinjah, katere so siloma odprli, deloma v nezaklenjenih prostorjih. Ko so vse v hiši preiskali in vzeli, prišli so še štirje zopet v hišo nazaj. Dva sta imela sekire in z njimi grozila gospodinja in očetu, hoteč še denarja. Eden je rekel drugemu: »Idi in zapali kučo.« Drug je šel ven in čez nekaj časa zaklical, da je »kučo« že zapalil. Tako so prebivalce miline — zapuščene od vsega sveta, skoraj tri ure mučili: bili so cel čas v smrtnem strahu, da bi jih ne umorili. Spolnim nahrbniki so končno ostavili milin in odnesli plen. Bil je bogat: vzeli so vse, kar so našli, oblike, perilo, živila in druge reči, skupaj v vrednosti 5436 K 20 vinarjev.

Obdolženci izvršeni roparski na pad popolnoma priznavajo. Obtožnica so pravilni produkt vojno-verižniških razmer. Izvedbo ropa opisujejo z največjo cincino hladnokrvnostjo in topotijo.

Jožo Bohutnik je bil v vojaško bluso, s srbsko »kapo« na glavi in s sekiro v rokah. Vsi so bili »namazani z biksom«. Ivan Bohutnik, 18letni mladni, roj priznava z vso hladnokrvnostjo, seznanil se je z Romantom Režkom v Šentpeterski vojašnici. Pri mlinu je stala na straži.

Jožo Kosec je priznava soudežbo, zagovarja se, da je bil zapeljan od Režka, ki je bil že prej zaradi ropa kaznovan kot vojak med vojno na sedem let.

Priča Frančiška Lužar joka opisuje grozni nočni napad in razboj v milinu. Jokajo proti otočecem obrnjena: »Fantje! Kom stoj deli židani gvan?« S pomočjo zapisknika navaja vse ukradene predmete. Oplenili so vso hišo: rjuhe, perilo, maslo, slanino, moko, pšenico, jajca, mast, blago in celo 8 litrov žganja. Dalje mesto, kaže itd. Roparji so bili tak odrzni, da se jajca evrili vprilep napadene druzine na ogrijališča. Milin so bili popolnoma oplenili. Priča končuje: »Prosim da bi imeli mir prej ujutri! Bojimo se jih!«

Draga prida dokle Omahen naravnoma opisuje roparje in njih ropanje. Pravi: »Namazani so bili kakor črne hudobe.« Vso oblike so ji pobrali. Pustili so ji samo nekaj osm. Vseli so ji tudi življe oblike.

Porotniki so skoraj soglasno potrdili vseh 15 stavljenih vprašanj. Na podlagi porotniškega krvidevora so bili obsojeni: Jože Kosec na 15 let, Jože Bohutnik na 18 let in malec Ivan Bohutnik na 5 let težko jope. V soglasno potrjenih 15 vprašanjih je bil rok kвалиficiran kot rok, ki se kasneje z dosmrto jope. — Vberajmo razprave so bile v vsakem pogledu zanimive, ker so nam nudile grozno sliko, kejti včasih so takoj »roparje« živelj samo v narodnih pripovedkah in romanah, same ljudska fantazija je vedela za »roparje«, vojna nam je »roparje« postavila v kruto realnost.

Razprava je bila o polu polnoči končana. Obsojeni so sodbo mirno sprejeli in nastopili kazen.

— Tatvine civilnih oblik v Šentpeterski vojašnici. Na podstrekju Šentpeterske vojašnice je vojaško skladnišče, kjer je shranjeno razno blago, tudi civilne oblike vojakov. Aktivni vojak Leopold Zupančič in Ivan Šimečko, uslužbenec električne telegrafije, sta se domenila, da bosta izvedla tatvino v tem skladnišču. Dne 27. januarja t. l. okoli 4. popoldne se je vojak Zupančič dal v skladnišče zapreti. V

skladnišču je sbral Zupančič civilne oblike, jih zvezal v pet cul, kateri je potom skozi podstreško okno vrgel na ceste, kjer jih je Šimečko na dano znamenje pobral ter odnesel na stanovanje k cerkovniku Mihi Sešelju. Tam je Šimečko vzel iz ene celu 8 arsaj, 4 civilne hlače in 2 civilne suknje v vrednosti 8560 K. dočim ceni skladnišča Gorišek na 21.000 K. Cerkovnik Sešelj je zadevo javil naredniku Josipu Ilovajaru, nakej so ob artileri.

Danes se pred poroto zagovarja z radi tatvine 20letni Janez Simenc iz Dobrunj. Obtoženo priznava dejanje ter se zagovarja na veliko revčino, ki vladva v njegovem družini. Oče je invalid, pri Beogradu je izgubil nogo; mati zasluži 6 K in on 16 K na dan. Pri vojaki sodišču v preiskavi se nahajajoči vojak Zupančič, nezapriseden, izpove: »Tega vasega sem jaz krije.«

Na podlagi krvidevora porotnikov,

ki so tatvino soglasno potrdili s pričakovanjem vrednosti nad 4000 K. je porotno sodiščo obsojalo Janeza Šimanca na eno leto težke ječe. Danes se pred poroto zagovarja z radi tatvine 20letni Janez Simenc iz Dobrunj. Obtoženo priznava dejanje ter se zagovarja na veliko revčino, ki vladva v njegovem družini. Oče je invalid, pri Beogradu je izgubil nogo; mati zasluži 6 K in on 16 K na dan. Pri vojaki sodišču v preiskavi se nahajajoči vojak Zupančič, nezapriseden, izpove: »Tega vasega sem jaz krije.«

Na podlagi krvidevora porotnikov, ki so tatvino soglasno potrdili s pričakovanjem vrednosti nad 4000 K. je porotno sodiščo obsojalo Janeza Šimanca na eno leto težke ječe.

Ob polovici marca je priplil v New York parnili »Santarem« s približno 750 jugoslovanskimi prostovoljci, ki so čakali dolge mesece v Dubrovniku, da bi bili poslani nazaj v Ameriko. Nihče iz starega kraja ni obvestil o njihovem odhodu, in zato jih ni nikdo pričakoval ob tem času. Foreign Language Information Service Amerikega Rdečega križa je izvedel o njihovem prihodu še le dan poprej, ko so bili izkrcani na Ellis Island radi pregleda s strani prisejnih lokalnih oblasti.

Tako je Foreign Language Information Service stopil v zvezo s centralno Rdečega križa v Washingtonu, z Atlantsko divizijo in newyorskimi Chapter, in tekom par ur je bila organizirana najnovejša akcija v pomoč jugoslovanskim prostovoljcem z ono hitrostjo in smotrostjo, ki sta značilna za organizacijo Rdečega križa.

Da bi bil Rdeči križ obveščen pravljeno o njihovem prihodu, bi se bilo dalo napraviti vse, kaj drugega. Tako pa se je moral omejiti na to, kar je bilo v hitrih mogode napraviti.

Statistika, sestavljena takoj po jugoslovanski divizijski ob podružnici Foreign Language Information Service, je dokazala, da je bilo na brodu 694 prostovoljev, 56 ženskih in 19 otrok, vse brez denarnih sredstev in njih oblačili in snaga v desozlatnem stanju. Razne jugos

Glavnica:
200,000.000 kron.

Rezerve: okrog
150,000.000 kron.

Podružnica kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Ljubljani,

Prešernova ulica štev. 50, v lastnem posloju.

Predaja in nakup vrednostnih papirjev; borsna naročila; sprejem in odkriva depozitov z vestno revizijo žrehalih ekster; samoskraba (Safe-Deposits) pod lastnim zaklepom strank; kreditni in predjuni vsake vrste; finansija in oskona menic; nakazila in izplačila na vse mesta in inozemstva; potovanja kreditna pismen; sprejem denarnih virov na knjižice in tekoci račun i. t. d.

Stenice
in njihova zaloge poginjo, ako upo-
trebuješ.

MORTIN
steklenica K 12 — pri zavodu M.
Junker, Zagreb, Petrinjska ulica
3. III. 3815

Klavirje
pianine in harmonije, prodaja in izpo-
sol Alfonz Breznik, največja zalog
vseh glasbil, muzikalij in strun, Ljubl-
jana, Kongresni trg 16. 2507

Usnjarna
v Sloveniji, brez konkurenje z ob-
širnim prometom odda se vsled rod-
binskih razmer za več let v najem
s predkušno pravico. Naslov pove
uprav. Slov. Naroda. 3794

Zgodnji

krompir
najboljše kakovosti nadalje zeleno po-
vrtnino vseh vrst nudim na vagono po
najnižjih dnevnih cenah. Denar proti
akreditiru ali pri prevzetju blaga. Ed.
Buchwald. Nákolalva (Banat). 3765

Edvard Pohar

tapetnik in preprogar
v Lescah št. 46, Gorenjsko,
se pripravlja za tozadevna po-
pravila in nove naprave po zelo
zmerih cenah vsak čas.

STAMPILJE
Iz kavčuka
Ciril Sitar
Ljubljana
Sv. Petra cesta 15

Prodaja lesa.

Pri oskrbištvu poselstva "Wilsonia" pri Bledu je
naprodaj okoli 200 kub. metrov rezanega in 600 kub.
metrov stojebega lesa iz slučajnih pripadkov. — Natančni
pogoji so na razpolago pri gospa Jeri Vodušek, Wilsonia, Retica.
Bled. — Ponudbe do 1. junija 1920. 3854

Pozor trgovci!

Deške obleke za sedanje
okusno solidno delo, krasni vzorci, zmerne cene.

Maks Durjava in drug., Maribor,
Gregorčičeva ulica 24. Telefon interurban št. 208.

Na novo urejene lastne špecialne delavnice za deške obleke. —

Zaloge moškega perila lastnega izdelka.

— Dobavlja se samo trgovinam z konfekcijo. —

Stara, najbolje uvedena specijalna tvornica
kmetijskih specijalnih izdelkov kakor strojev za
valjenje ter uredeb za poravnane in male živali odda

glavno zastopstvo

za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.

Ponudnik mora biti kapitalno podprt trgovec, prvorosten
strokovnjak. — Cenjene ponudbe na Bratmaschinenfabrik
Nickerl & Co., Industriegesellschaft m. b. H. Inzersdorf
bei Wien. 3875

Zaloga novih raznovrst-
nih dvokotov s
nejboljšo pnevmatiko, posebaj
plastično, zračna žreva in vank-
iuršni deli za dvokotov in razni
stroji. Vzamejo se tudi stare dvoko-
tes in stroji v račun.

F. R. trgovina z raznimi stroji
Ljubljana, Stari trg št. 28.

PEKO čevlji

na veliko i malo ANDRIJA GOLEMŠČIČ,

Trgovina vina

na veliko i malo ANDRIJA GOLEMŠČIČ,

Zagreb, Poslovnična 10-16. Podrum : Nikšićeva 12-16.

leto 10-16. — Prodaja vina, kao

leto

Čistilo nerin

(čistilo) domaći izdelek, ki presega vseko drugo znanko v kakovosti lekor tudi v obliki, razpoljiva tvrdka Osvaid Bobola, trgovina z mešanim blago na debelo Ljubljana, Sv. Jakoba trg 9.

5802

Biće se za takoj ali s 15. junijem zanesljiv

knjigovodja

zmožen dvojnega knjigovodstva, stenografije in strojevanja ter sploh vseh v ta delokrog spadajočih opravil. Iztotam se sprejme korespondent, kateri je upren stenograf v strojepisec. Od obih se zahteva popolno znanje slovenščine in nemškega jezika v govoru in pisavi. Pismene ponudbe z navedbo dozdanega služovanja in označenjem zahtevane plače naj se pošljejo pod št. 9995 na Anončeno zavod Drago Bozeljak Ljubljana, Čankarjevo nabrežje 5.

v vročan je promptno na raspologo. Prelati v skladilcu "Balkan"

v Ljubljani.

Glicerino fistarško valjčno maso

dobavlja najkulentnejše komične trgovice firme E. Simon, Wien 1., Stern-

gasse 13, Telegrafska Adr. „Balkan“ Wien“.

3460

v Ljubljansko, haločko in še druge vrste.

3571

Gostilna pri „Fajmoštru“

oddaja vino na debelo in sicer izvrstni čuvek (Gadova peč)

ljutomersko, haločko in še drage vrste.

3571

v Stari točki se proda

posestvo

s popolnoma novo pritično hišo s podom, obokanim hlevom za 9 glav, po-

raben tudi za skladilce, vrtom, njiva za 6 mernikov poseve in travnik ter

z gozdni deli z mešanim lesom. Poizve se: Ivan Bergant, trgovec Star-

loka pošta Škofja Loka.

3549

Javna dražba lesa.

Dne 5. junija 1920 ob 15. uri (3. pop.) se vrši pri mestnem uradu v Kočevju javna dražba 1500 stočnih kož v debelini 40 cm in kakih 140 podtric (Winfall). Ta les se nahaja v gozdu kočevskega mesta in se lahko ogleda vsak dan. Vsa pojasnila daje mestni urad v Kočevju, kjer se dobe proti vplačilu 20 K tudi dražbeni pogoji.

Mestni urad v Kočevju,

dne 22. maja 1920.

Proda se jahalni in dirkalni konj „Telal“.

Zmagovalec na dirkah. Iz Ergelje bivše Jeljanovića. Obniti se je na Živku Jeljanovića, Banja Luka. Fotografija konja se lahko vidi v Ljubljani v izložbi Narodne knjižarne.

3841

Naznanilo.

Podpisani vijudno naznajna p. n. občinstvu v Ljubljani in na deželi, da otvori s 1. junijem t. l. prodaje vseh vrst mesnih izdelkov kakor tudi prodaja svežega mesa, slanino in masti na drobno in debelo.

Cenjenje odmalce se budem potrudil postreči vedno s svežim po lastnih mesarjih izdelanim blagom.

Prodaja na drobno na novo postavljeni stojnici v Šolskem drevoredu in v mesnic A. Sagmeister v Škofji.

Razpošiljatev na debelo iz skladilca v Trnovem, Cesta v mestni log št. 15.

Naročila sprijemama in se priporoča.

Janko Pepević, Ljubljana.

1. junij 1920.

Trgovska špedicija in komisija delnička družba. — Branjevni nastav: „Balkansped“.

LJUBLJANA, MARIBOR, TRST, Ekspozitura WIEN,

Spedicija vseh vrst. Sprejemanje blaga v skladilca. Zacerjanja. Mednarodni prevozi. Selitve s patentiranimi vozovi na vse strani. Skladilce spojeno s tirom južne železnice. — Ljubljansko jasno skladilce.

„BALKAN“

Spedicijska in komisija delnička družba. — Branjevni nastav: „Balkansped“.

LJUBLJANA, MARIBOR, TRST, Ekspozitura WIEN,

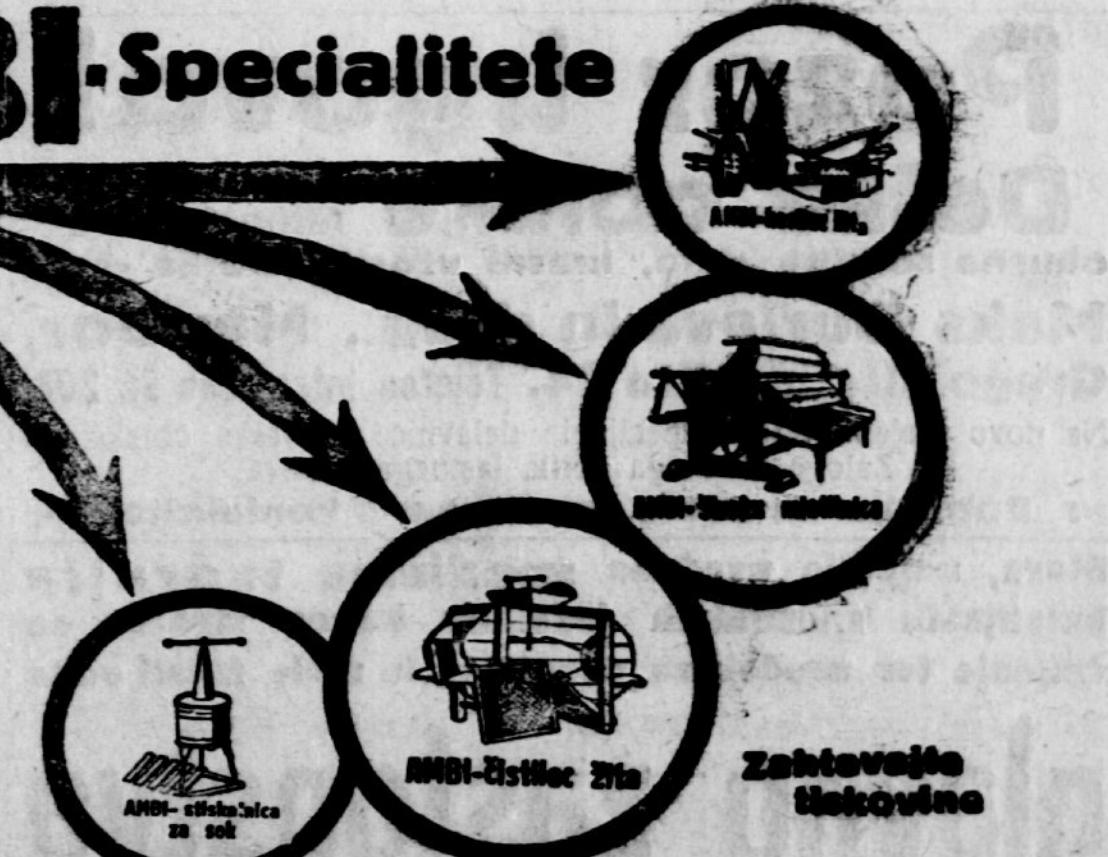
Spedicija vseh vrst. Sprejemanje blaga v skladilca. Zacerjanja. Mednarodni prevozi. Selitve s patentiranimi vo-

zovi na vse strani. Skladilce spojeno s tirom južne železnice. — Ljubljansko jasno skladilce.

Spedicijska - Import - Ekspozitura - Komisija.

Takoj dobavo!

AMBI - Specialitete

Razred
zase

Glavna zastopstva so oddaje

AMBI-Werke, Abt. III./X 43, Berlin Johannisthal.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Stritarjeva ulica štev. 2.

Dolžnička glavnica 30.000.000— kron.

Rezervni fondi 20.000.000— kron.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru, Borovljah ter ekspozitura v Ptiju.

Sprejema

vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju

Kupuje in prodaje vse vrste vrednostnih papirjev, valut
in dovoljuje

Vsakovrstne KREDITE